

BLAHOŠLAVENÝ KAREL I. HABSBURSKÝ

U příležitosti sborových střebeb, dne 28. října 2012, přijala Garda městyse Senomaty za svého patrona blahoslaveného císaře Karla I. Habsburského.

Tento poslední z našich panovníků si navzdory krátkého období své vlády (pouhé dva roky) získal pro své morální vlastnosti a mravní zásady naši úctu a stal se vzorem nejen nám a všem potomkům patřícím k „jeho národům“, ale také všem novodobým vladařům, kteří mají v rukou „vládu věcí našich“.

Blahoslavený Karel I. Habsburský se narodil 17. srpna 1887 na zámku Persenburg v dolním Rakousku.

Byl vychován v katolické víře a obdržel nejen vojenské, ale také politické vzdělání. Jeho povahu hodnotil jeden z jeho učitelů jako skromnou, pravdy milovnou, svědomitou a velmi zbožnou. Nikdy ho prý neviděl hněvivého, svévolného, umíněného, hádavého nebo nesmiřitelného. V roce 1911 se oženil s princeznou Zitou Bourbonskou. Během více než deseti let jejich šťastného a vzorného manželství byl otcem osmi dětí.

Uprostřed první světové války po smrti Františka Josefa I. se stává arcivévoda Karel 21. listopadu 1916 rakouským císařem a českým králem. „Svým národům chci být spravedlivým a laskavým knížetem, chci dodržovat jejich ústavní svobody a jejich práva a pečlivě střežit právní rovnost pro všechny... Chci udělat vše, abych v co nejkratší době ukončil hrůzy a oběti války a získal pro své národy těžce postrádané požehnání míru.“ To byla slova z jeho prvního manifestu 22. listopadu 1916.

Bl. Karel byl sociálně citící člověk. Měkký, citlivý, mírumilovný, neměl pochopení pro vojácké pózy a vojenské hrdinství. Nebyl to moci chtivý panovník nebo tyran, ale prostý kníže v míru spojený s lidem. Za takového chtěl v každém případě platit.

Také jeho ženu císařovnu Zitu nejlépe charakterizuje její rozhovor se dvěma vyslanci německého vedení ve Vídni: „Jsem proti válce, jako každá jiná žena, která vidí lidi raději šťastné než v neštěstí, jakým je tato válka, v níž tolik lidí trpí“ a když dotyčný pán odpověděl, že je třeba vydržet i s prázdným žaludkem, ostře odvětila: „Nemám ráda řeči o vydržení, když se sedí u plného stolu.“

V závěru války, kdy byl císař Karel přinucen vzdát se podílu na státních záležitostech zněla příslušná část jeho prohlášení takto: „Dnes, stejně jako dříve jsme naplněn neochvějnou láskou ke všem „Mým národům“ a nechci, aby moje osoba byla překážkou v jejich osobním rozvoji...“

Po neúspěšném pokusu o znovuoobnovení vlády v Uhrách byl císař a jeho rodina posláni do vyhnanství na ostrov Madeira. Zde také 1. dubna 1922 umírá. Mottem jeho života bylo, jak řekl ještě na smrtelné posteli: „veškerým mým úsilím je vždy ve všech věcech poznat, co možná nejzřetelněji Boží vůli a plnit ji a sice zcela.“

Císař Karel I. Habsburský byl prohlášen za blahoslaveného 3. října 2004 papežem Janem Pavlem II. Je považován za knížete míru pro sjednocenou Evropu.

Symbolem našeho patrona se stal čepicový odznak s písmenem „K“, který bude mít každý člen gardy jako připomínku našich dědů, kteří bojovali za svoji vlast a císaře.

„BLAHOSLAVENÝ CÍSAŘI KARLE, PŘIMLOUVEJ SE ZA LID ČECH, MORAVY A SLEZKA.“

